

Неофициаленъ отдѣлъ.

Приносъ къмъ изучване земетресенията въ България.

(По поводъ Сливенъ — Ямболското земетресение).

Отъ Д. Аллахверджиевъ.

Подъ земетресение ний разбираме всѣко помръдване, раздвижване на земната кора, на което изходната точка се намира въ вѣтрѣшността на земята. Тия раздвижвания могатъ да се състоятъ отъ едва усѣтими потрепервания до ужасни разрушения. Европа е прѣтърпѣла силни земетресения както въ стари, тъй и въ нови врѣмена. Като най-голѣма катастрофа отъ тоя родъ, която е отбѣлѣзала историята на Европа, е тая, причинена отъ земетресението на 526 год., която е станала върху Срѣдиземното крайбрѣжие и отъ което сж загинали споредъ едни 120,000, а споредъ други 200,000 души. Подобно земетресение въ Сицилия на 1693 год. коштува живота на повече отъ 60,000 души; а това, което унищожи града Лисабонъ въ 1755 год., даде 30,000 жертви.

Но не само Европа е подложена на такива катастрофи. Има мѣста извънъ нея, които изпитватъ сжщата участь. Такива сж брѣговетъ на Перу, Чили, Мексико и Калифорния, кждѣто земетресенията сж особенно разрушителни. Въ Япония пкъ прѣсмѣтатъ годишно до 1000 удара, а разклатената отъ тѣхъ повърхность заема значителни размѣри.

Земетресенията биватъ *вертикални*, когато ударитѣ идватъ отдолу нагорѣ. Тѣ събарятъ домове, разпукватъ канали, изхвърлятъ хора въ въздуха и т. н. Въ 1837 год. въ Чили въ укрѣплението Санъ-Карлосъ една маяча забита 10 метра въ земята и здраво закрѣпена, е била силно изхвърлена въ въздуха. Въ Рио-Бамба на 1797 год. тѣлата на много отъ жителитѣ сж били изхвърлени отъ другата страна на рѣката, върху една могила висока повече отъ 100 метра; когато пкъ въ Калабрия

СЛИВЕН
ЭЛЛОТСКА